Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 33 Warszawa, dnia 3 grudnia 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 85 gr., poleconą 1 zł. 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne

376.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 listopada 1929 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc grudzień 1929 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 29 listopada 1929 r. Nr. 275, poz. 633).

377.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 września 1929 r.

o rejestracyj pretensyj b. uczestników b. ros. Kasy Emerytalnej nauczycieli i nauczycielek ludowych, tudzież b. ros. Kasy Emerytalnej pracowników z wolnego najmu skarbowej sprzedaży trunków, — z tytułu emerytur i wkładów emerytalnych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 4 lipca 1923 r. o organizacji i zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 583), oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1927 r. w sprawie wcielenia Głównego Urzędu Likwidacyjnego do Ministerstwa Skarbu (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27), zarządzam, co następuje:

§ 1. Podlegają rejestracji wszelkie pretensje obywateli polskich b. uczestników b. ros. Kasy Emerytalnej nauczycieli i nauczycielek ludowych oraz b. ros. Kasy Emerytalnej pracowników z wolnego najmu skarbowej sprzedaży trunków, tudzież pozostałych po nich wdów i sierot, z tytułu niewypłaconych emerytur i wkładów emerytalnych, złożonych w powyższych kasach.

§ 2. Nie podlegają rejestracji pretensje osób, pobierających zaopatrzenie emerytalne ze Skarbu Państwa oraz pozostających na służbie państwowej polskiej, uprawniającej do zaopatrzenia emerytalnego.

§ 3. Celem rejestracji, osoby zainteresowane, o ile nie zgłosiły swych pretensyj w trybie rozporządzenia Rady Ministrów, ogłoszonego w „Monitorze Polskim" z dnia 1 i 2 lipca 1929 r. Nr. 145 i 146, winny złożyć w Ministerstwie Skarbu (Departament Likwidacyjny) podanie z wyszczególnieniem wszelkich danych, odnoszących się do pobieranej emerytury, wysokości złożonych wkładów emerytalnych i t. p.

Dane powyższe winny być poparte odpowiedniemi dowodami, stwierdzającemi ich prawdziwość.

§ 4. Dla dokonania rejestracji wyznacza się okres czasu do dnia 31 grudnia 1929 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 29 listopada 1929 r. Nr. 275, poz. 637).

Organizacja władz.

378.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1929 r.

w sprawie zmiany w organizacji urzędów katastralnych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Poznaniu.

Na zasadzie art. 6 (punkt c) ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. Nr. 64, poz. 385), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 4, poz. 19), art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 247) i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1925 r. w sprawie zmiany kompetencji Ministra Robót Publicznych i Ministra Skarbu odnośnie do spraw katastralnych w województwie poznańskiem i pomorskiem (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 691) zarządzam co następuje:

§ 1. Z zakresu działania urzędu katastralnego w Ostrowie Poznańskiem wyłącza się obszar administracyjny powiatu odolanowskiego i dla tego obszaru tworzy się osobny urząd katastralny z siedzibą w Odolanowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1929 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 26 listopada 1929 r. Nr. 79 poz. 590).

Podatki bezpośrednie.

379.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 października 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o częściowej zmianie taryfy, zawierającej podział miejscowości na klasy, odnośnie podatku przemysłowego.

Na mocy art. 26 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządza się co następuje:

§ 1. Do części I załącznika do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) wprowadza się następujące zmiany:

1) położone w powiecie będzińskim gminy: Łosień, Ożarowice i Wojkowice-Kościelne przenosi się z II do III klasy;

2) położoną w powiecie częstochowskim gminę Złoty Potok przenosi się z III do IV klasy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1930 r. i ma zastosowanie do wszystkich świadectw przemysłowych, nabywanych na okresy podatkowe począwszy od roku 1930.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 26 listopada 1929 r. Nr. 79 poz. 591).

380.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 października 1929 r.

L. D. V. 4783/2/29

w sprawie norm średniej dochodowości dla literatów, autorów i kompozytorów scenicznych.

Do wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ostatnio opracowane wykazy norm średniej zyskowności w dziale dotyczącym wolnych zajęć zawodowych uwzględniają wyłącznie artystów, nie biorą natomiast pod uwagę literatów, autorów i kompozytorów scenicznych oraz artystów-malarzy, którzy niewątpliwie również ponosić muszą pewne koszty, aby osiągnąć dochód z uprawianej przez nich działalności. Mając to na uwadze, Ministerstwo Skarbu poleca ustalić przy udziale członków Komisyj Odwoławczych przeciętną zyskowność dla każdego z wyżej wymienionych wolnych zawodów, nadmieniając, iż jest w posiadaniu danych, że skala potrąceń z tytułu kosztów, o których mowa w art. 6 ustawy o podatku dochodowym, waha się, o ile chodzi o literatów, autorów i kompozytorów scenicznych, w granicach od 25 do 50% osiągniętych przychodów.

Ustalone w sposób powyższy normy średniej zyskowności przedstawić należy Ministerstwu do zatwierdzenia.

(—) *T. Grodyński*
Podsekretarz Stanu.

381.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 października 1929 r.

L. D. V. 8214/4/29

w sprawie wykupywania świadectw przemysłowych na rok 1930.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec zbliżającego się terminu wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1930 Ministerstwo Skarbu poleca Izbom Skarbowym (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu) wydać, stosownie do przepisów, zawartych w §§ 54, 55, 56, 57 i 58 Rozdziału II Instrukcji z dn. 15 maja 1929 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 18 z dn. 2 lipca 1929 r.), odpowiednie zarządzenia, mające przedewszystkiem na celu utworzenie pomocniczych kas skarbowych i zapewnienie płatnikom należytej obsługi w okresie nabywania świadectw przemysłowych.

W szczególności winny Izby Skarbowe czuwać nad tem, aby urzędnicy przydzieleni do prac związanych z wdawaniem świadectw, byli dokładnie obznajmieni z odnośnemi przepisami ustawowemi, oraz aby w wypadkach, gdy płatnik wbrew udzielonym mu przez urzędnika wyjaśnieniom, zażąda wydania świadectwa niższej kategorji, nie czyniono mu utrudnień w nabyciu żądanego świadectwa przemysłowego, przyczem w takich wypadkach należy na odwrotnej stronie deklaracji umieszczać zawsze odpowiednią klauzulę o treści, przewidzianej w § 56 omawianej instrukcji.

(—) *P. Michalski*
w z. Dyrektora Departamentu.

382.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 października 1929 r.

L. D. V. 14113/1/29

w sprawie założenia nowych ksiąg bierczych podatku majątkowego.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Skarbowego) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 19 sierpnia 1929 r. L. D. V. 12046/1/29 Ministerstwo Skarbu w związku z wątpliwościami, jakie się nasunęły przy wykonaniu tego okólnika, wyjaśnia, co następuje:

I. Ogólne zestawienie danych ze starej księgi bierczej — w pierwszej rubryce poziomej nowej księgi bierczej podatku majątkowego.

Kolumny 1—4 włącznie nie wymagają objaśnienia.

W kolumnie 5 należy ujawnić wartość majątku płatnika ustaloną ostatecznie dla celów wymiaru podatku majątkowego. O ile pierwotna wartość majątku została w drodze odwołania, względnie w drodze nadzoru sprostowana przed dniem 1 kwietnia 1929 r., należy ujawnić sprostowaną wartość majątku.

W kolumnie 6-ej należy wykazać definitywny podatek majątkowy również według stanu w dniu 31 marca 1929 r.

W kolumnie 13-ej zestawienia należy u góry **czerwonym atramentem** wstawić jedną łączną sumę podatku **przypisaną** według stanu w dniu 31 marca 1929 r. dla poszczególnego płatnika, a więc we wszystkich trzech grupach kontyngentowych połowę podatku wraz ze zwyżkami kontyngentowemi plus w II i III grupie ewentualnie **dodatkowe przypisy** z tytułu 0,8% i 0,6% rat podatku w tych wypadkach, gdy raty te przekraczały połowę podatku wraz ze zwyżkami kontyngentowemi.

Poniżej w tejże kolumnie zestawienia należy już **zwykłym atramentem** ujawnić jedną łączną dla każdego płatnika sumę podatku **płatną** w myśl dotychczasowych zarządzeń. Suma ta winna obejmować:

a) w I grupie kontyngentowej — 100% podatku bez zwyżki kontyngentowej, — 0,8% i 1% raty podatku, obliczone od wartości majątku I grupy kontyngentowej;

b) w II grupie kontyngentowej — połowę podatku wraz ze zwyżką kontyngentową oraz 0,8% i 0,6% raty podatku, obliczone od wartości majątku II grupy kontyngentowej;

c) w III grupie kontyngentowej — 100% podatku bez zwyżki kontyngentowej oraz 0,8% i 0,6% raty podatku, obliczone od wartości majątku III grupy kontyngentowej.

Przy obliczaniu płatnych należności z tytułu podatku majątkowego należy brać pod uwagę dane, sprostowane przed dniem 1 kwietnia 1929 r. w drodze odwołań lub w drodze nadzoru przez Ministerstwo Skarbu.

Sumy — przypisanego podatku — u góry oraz płatnego podatku poniżej należy ujawnić nawet wtedy, jeżeli przypisany i płatny podatek pokrywają się z sobą, t. j. są identyczne, a to dla celów orjentacyjnych.

W kolumnie 14-ej zestawienia należy wykazać w jednej sumie przypisane do 1 kwietnia 1929 r. kary za zwłokę względnie odsetki za odroczenie. O ile przed tym dniem część kar względnie odsetek była odpisana należy wykazać tylko tę część, która została na przypisie.

W kolumnie 15 zestawienia należy wykazać przypisane do dnia 1 kwietnia 1929 r. koszta egzekucyjne z tem, że jeżeli część tych kosztów została przed tym dniem odpisana, to należy wykazać tylko część pozostałą na przypisie.

Wobec tego, że w kolumnach 5 do 15 włącznie, w myśl niniejszego wyjaśnienia, mają być podane sumy netto w dniu 31 marca 1929 r., nie należy zasadniczo w kolumnach 18 do 20 włącznie zestawienia wykazywać odpisów z tytułu podatku, odsetek względnie kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych. W wypadkach jednak, gdy to się już stało, należy kwoty podane ewentualnie w kolumnach 18 do 20 włącznie, uważać za czysto informacyjne i nie brać je pod uwagę przy wyprowadzeniu zaległości końcowej w dniu 31 marca 1929 r. i późniejszych zamknięciach rocznych.

W kolumnach 22 do 24 włącznie zestawienia należy wykazać kwoty wpłacone — na poczet samego podatku majątkowego, odsetek względnie kar za zwłokę, oraz kosztów egzekucyjnych — do dnia 31 marca 1929 r. włącznie. O ile część wpłat została, przed dniem 31 marca 1929 r. włącznie, zwrócona płatnikowi względnie przerachowana na poczet innych podatków, należy wykazywać tylko wpłaty pozostałe bez kwoty zwróconej względnie przerachowanej na inne podatki.

W kolumnie 31 zestawienia należy wykazać różnicę in minus, jaka pozostanie po odjęciu od wykazanego czerwonym atramentem w kolumnie 13 przypisu — uiszczenia na poczet podatku z kolumny 22.

W kolumnie 32 zestawienia należy wykazać ewentualną różnicę in minus, jaka pozostanie po odjęciu od wykazanej zwykłym atramentem w kolumnie 13 sumy płatnego podatku — uiszczenia na poczet podatku z kolumny 22.

W kolumnie 33 zestawienia należy podać ewentualną różnicę in minus, pozostałą po odjęciu kwoty z kolumny 23 zestawienia — od kwoty z kolumny 14-ej zestawienia.

W kolumnie 34 należy wykazać ewentualną różnicę in minus, pozostałą po odjęciu kwoty z kolumny 24 — od kwoty z kolumny 15 zestawienia.

W kolumnie 35 zestawienia należy wykazać ewentualną różnicę in plus pozostałą po odjęciu sumy: **płatnego** podatku z kolumny 13 (niżej), płatnych odsetek względnie kar za zwłokę z kolumny 14, oraz płatnych kosztów egzekucyjnych z kolumny 15 — od sumy uiszczeń wykazanych w kolumnach 22, 23 i 24 zestawienia.

Kolumna 36 zestawienia pozostaje pusta.

II. Ujawnienie zaległości początkowej w drugiej rubryce poziomej nowej księgi bierczej.

Po sporządzeniu zestawienia zgodnie ze wskazówkami pod I nin. okólnika, w kolumnie 8, w drugiej rubryce poziomej, podać należy u góry zaległość w przypisanym podatku z kolumny 31 zestawienia, o ile tego rodzaju zaległość końcowa istnieje. Poniżej w tej samej przedziałce należy, z powołaniem się na niniejszy okólnik, przypisać różnicę in plus, jaka pozostanie po odjęciu od kwoty definitywnego podatku wraz ze zwyżkami kontyngentowemi z kolumny 6 księgi bierczej — kwoty przypisanego dotychczas podatku, ujawnionego czerwonym atramentem u góry kolumny 13-ej zestawienia. Wyprowadzoną różnicę należy przypisać w księdze głównej i zestawieniu wzór nr. 9 za miesiąc październik r. b. drogą zwiększenia zaległości początkowej w podatku

majątkowym, wyprowadzonej na dzień 1 kwietnia r. b. W uwadze księgi głównej i zestawienia wzór nr. 9 należy podać, — a o ile chodzi o zestawienie wzór nr. 9 — podawać stale w przyszłości kwotę płatnego podatku majątkowego, powstałą z podsumowania kolumny 13 nowej księgi bierczej, oczywiście bez uwzględnienia „przypisu" ujawnionego w tej kolumnie u góry czerwonym atramentem.

W kolumnie 9 drugiej rubryki poziomej księgi bierczej należy podać kwotę ujawnioną w kolumnie 32 zestawienia, kolumnie 10 — kwotę ujawnioną w kolumnie 33 zestawienia, wreszcie w kolumnie 11-ej — kwotę ujawnioną w kolumnie 34 zestawienia.

III. Odnotowanie raty podatku majątkowego, płatnej do dnia 10 grudnia 1929 r.

Wobec tego, że po wykonaniu zarządzenia pod II, przypisany będzie cały podatek wraz ze zwyżkami kontyngentowemi, należy nową ratę podatku majątkowego obliczyć w myśl rozporządzenia z dnia 16 lipca 1929 r. L. D. V. 3991/2/29 i odnotować w drugiej rubryce poziomej kolumny 13-ej księgi bierczej.

IV. Dla lepszego zorjentowania się, podaje się poniżej kilka wyjaśniających przykładów:

Przykład I.

Wartość majątku płatnika wynosi:
w I grupie 12.225 zł.,
w III grupie 9.916 zł. razem 22.141 zł. — stawka podatkowa 2,4.

Podatek bez zwyżki wynosi:
w I grupie 293,40 zł.,
w III grupie 237,98 zł. razem 531,38 zł.

Podatek ze zwyżką 367% w I grupie i 120% w III grupie wynosi:
I grupa — 1370,18 zł.,
III grupa — 523,56 zł. razem 1893,74 zł.

Do dnia 31 marca 1929 r. przypisano: połowę całego podatku wraz ze zwyżkami, t. j. 946,87 zł.

Do dnia 31 marca 1929 r. przypadało do zapłaty:

w I grupie kont. cały podatek bez zwyżek 293,40 zł.
0,8% od wartości majątku I gr. 97,80 zł.
1% od wartości majątku I gr. 122,25 zł.
razem 513,45 zł.

w III grupie — cały podatek bez zwyżki 237,98 zł.
0,8% od wartości majątku III gr. 79,32 zł.
0,6% od wartości majątku III gr. 59,49 zł.
razem 376,79 zł. — ogółem 890,24 zł.

Na poczet podatku wpłacono . . . 1114,01 zł.

Przy przeniesieniu tego rodzaju płatnika do nowej księgi bierczej wykazać należy:

W kolumnie 5-ej, grupa I 12.225 zł., — grupa II —, grupa III 9.916 zł. razem 22.141 zł.

W kol. 6-ej podatek wraz ze zwyżkami 1.893,74 zł.

W kol. 13-ej — u góry, czerwonym atramentem przypisany do dnia 31.III 1929 r. podatek, t. j. 946,87 zł. — u dołu, zwykłym atramentem łączny płatny dotychczas podatek, t. j. — 890,24 zł. Wobec wpłaty zaliczkami w 1924 r. 1114,01 zł. kolumny zestawienia od 14 do 21 pozostają puste.

W kol. 22-ej należy uwidocznić wpłatę 1.114,01 zł.

Kolumny 23 i 24, 31, 32, 33, 34 pozostają puste, dopiero **w kolumnie 35** zestawienia uwidacznia się nadpłatę, t. j. wpłata 1114,01 zł. (kol. 22) mniej płatny podatek 890,24 zł. (kol 13 u dołu) — pozostaje nadpłata 223,77 zł.

Po uskutecznieniu tego rodzaju zestawienia, wobec tego, że w kolumnach 31 i 32 niema zaległości ani w przypisanym, ani w płatnym podatku — należy w drugiej rubryce poziomej kolumny 8 księgi bierczej przypisać różnicę między przypisanym dotychczas podatkiem majątkowym, t. j. 946,87 zł. (kol. 13 góra zestawienia), a definitywnym podatkiem wraz ze zwyżkami, t. j. 1.893,74 zł., a więc kwotę 946,87 zł. czyli drugą połowę podatku majątkowego wraz ze zwyżkami.

Nową ratę podatku, która wynosi:
1% od 12.225 zł. = 122,25 zł. i
0,6% od 9.916 zł. = 59,49 zł. razem 181,74 zł.
należy odnotować w drugiej rubryce poziomej kolumny 13 księgi bierczej i wobec nadpłaty nie należy wzywać płatnika do jej uiszczenia.

Przykład II.

Przyjmując, że płatnik podany w przykładzie I **nie uskutecznił żadnej wpłaty na poczet podatku,** — przeniesienie do nowej księgi bierczej wyglądałoby jak następuje:

Kolumny 3 do 13 włącznie pozostają bez zmian.

W kol. 14 i 15 należy obliczyć i przypisać ewentualne odsetki względnie kary za zwłokę, oraz koszta egzekucyjne, o ile egzekucja została wdrożona.

Kolumny od 16 do 30 włącznie pozostają puste.

W kol. 31 należy wykazać przypisany podatek 946,87 zł. (kol. 13 u góry zestawienia).

W kol. 32 należy wykazać płatny podatek 890,24 zł. (kol. 13 u góry zestawienia).

W kol. 33 i 34 zestawienia należy wykazać kwoty z kol. 14 i 15 zestawienia.

Kol. 35 i 36 pozostają puste.

W rubryce drugiej poziomej nowej księgi bierczej w kolumnie 8, u góry, należy podać zaległość w przypisanym podatku z kolumny 31 zestawienia, t. j. kwotę 946,87 zł. u dołu zaś w tej samej przedziałce należy przypisać różnicę między przypisanym dotychczas podatkiem 946,87 zł. (kol. 13 góra zestaw.), a definitywnym podatkiem ze zwyżkami 1893,74 zł., t. j. kwotę 946,87 zł. czyli drugą połowę podatku ze zwyżkami.

Nową ratę podatku w kwocie 181,74 zł. należy odnotować w kol. 13 (rubryka druga pozioma) i wezwać płatnika do jej uiszczenia.

Przykład III.

Przykład III.

w I grupie kont. 20078 zł. stopa podatku 2,4. Podatek bez zwyżki 481,87 zł., ze zwyżką

2250,33 zł. Dotychczas przypisano 50% podatku wraz ze zwyżką 1.125,16 zł.

Płatny podatek wynosi:
podatek bez zwyżki kontyngent. 481,87 zł., raty 0,8% i 1% od wartości majątku 361,40 zł. razem 843,27 zł.

Na poczet podatku wpłacono w roku 1924 — 645,25 zł. bez kar za zwłokę, kosztów egzekucyjnych.

Przy przenoszeniu tego rodzaju płatnika do nowej księgi bierczej należy postąpić jak następuje:

Zestawienie.

W kol. 5 wartość majątku — 20078 zł.

W kol. 6 podatek ze zwyżką — 2250 zł. 33 gr.

W kol. 13 u góry czerwonym atramentem — przypisany dotychczas podatek, t. j. połowa podatku ze zwyżką czyli 1125,16 zł., u dołu w tej samej przedziałce zwykłym atramentem płatny podatek 843,27 zł.

W kol. 14 i 15 należy obliczyć i przypisać od płatnej zaległości odsetki, względnie kary za zwłokę do dnia 31 marca 1929 r. oraz koszta egzekucyjne, o ile wdrożona była egzekucja.

Kolumny 16 do 20 włącznie—pozostają puste.

W kol. 22 należy podać wpłatę, t. j. 645,25 zł.

Kol. 23 do 30 pozostają puste.

W kol. 31 należy wykazać różnicę między wpłatą 645,25 zł. (kol. 22), a przypisanym podatkiem 1.125,16 zł. (kol. 13 góra), t. j. kwotę 479,91 zł.

W kol. 32 należy wykazać różnicę między wpłatą 645,25 zł., a płatnym podatkiem 843,27 zł. (kol. 13 dół zestawienia), t. j. 198,02 zł.

W kol. 33 należy powtórzyć kwotę z kol. 14 zestawienia), a w kolumnie 34 — kwotę z kolumny 15 zestawienia.

Kolumny 35 i 36 pozostają puste.

W rubryce drugiej poziomej księgi bierczej, w kolumnie 8 u góry — należy podać zaległość w przypisanym podatku z kolumny 31 zestawienia, t. j. kwotę 479,91 zł. oraz poniżej przypisać różnicę między przypisanym podatkiem 1125,16 zł. z kol. 13 u góry zestawienia, a całym podatkiem ze zwyżką 2.250 zł. 33 gr. (kol. 6), t. j. kwotę 1125,17 zł.

W kol. 9 wspomnianej ostatnio rubryki — należy podać zaległość w płatnym podatku majątkowym z kolumny 32 zestawienia, t. j. kwotę 198,02 zł.

W kol. 10 i 11 rubryki drugiej poziomej należy wykazać zaległość końcową w odsetkach względnie karach za zwłokę (kol. 33 zestawienia) oraz kosztach egzekucyjnych (kol. 34 zestawienia).

Nową ratę podatku majątowego w wysokości 1% od wartości majątku, t. j. 20078 zł., należy odnotować w kolumnie 13 wspomnianej rubryki poziomej.

Jeżeli np. w dniu 30.VI 1929 r., a więc w bieżącym roku budżetowym, wymiar podatku płatnikowi, o którym mowa w przykładzie III, w drodze odwołania będzie sprostowany w sposób następujący:

Wartość majątku z 20078 zł. na 5479 zł. (stopa podatku 1,4) —

podatek zaś sam z kwoty 2250 zł. 33 gr. na 76,70 zł. to odpis różnicy, t. j. 2173,63 zł. należy przeprowadzić, jak następuje:

Na przypisie, w chwili zarządzenia odpisu mamy w kolumnie 13 u góry zestawienia 1125,16 zł. oraz w rubryce drugiej poziomej w kolumnie 8 u dołu 1125,17 zł. razem 2250,33 zł.

Należy więc różnicę 2.173,63 zł. odpisać w rubryce drugiej poziomej w kolumnie 18 tak, że pozostanie na przypisie kwota sprostowanego podatku 76,70 zł. Również odpowiednio należy odpisać ewentualne odsetki i kary za zwłokę oraz koszta egzekucyjne w kolumnie 19 i 20 wspomnianej wyżej rubryki poziomej.

Przykład IV.

Wartość majątku płatnika wynosi:
w III grupie kont. 25794 zł. (stopa podatku 2,6%). Podatek bez zwyżki 670,64 zł., ze zwyżką kontyngentową 120% — 1475,40 zł.

Płatny do dnia 1.IV 1929 r. podatek wynosi:
cały podatek bez zwyżki — 670,64 zł.,
0,8% i 0,6% raty podatku — 361,11 zł. razem 1031,75 zł.

Przypisano tytułem podatku majątkowego: połowę podatku wraz ze zwyżką kontyngentową 737,70 zł., oraz różnicę z tytułu 0,8% i 0,6% rat podatku w kwocie . . . . . . 294,05 zł. razem 1031,75 zł.

W wyznaczonych terminach wpłacono na poczet podatku — 1031,75 zł.

Przy przenoszeniu płatnika do nowej księgi bierczej należy:

W kol. 13 zestawienia u góry czerwonym atramentem podać przypisany podatek w sumie 1031,75 zł., u dołu zaś w tej samej przedziałce zwykłym atramentem płatny dotychczas podatek w kwocie 1031,75 zł.

Kolumny od 14 do 21 włącznie pozostają wolne.

Wobec tego, że wpłata na poczet podatku pokrywa przypisany i płatny podatek z kolumny 13 zestawienia kolumny 31 do 35 pozostają wolne.

W rubryce drugiej poziomej w kolumnie 8, wobec tego, że niema żadnej zaległości końcowej z kol. 31 zestawienia należy jedynie przypisać różnicę między przypisanym w kol. 13 u góry zestawienia podatkiem w kwocie 1031,75 zł. a całym podatkiem wraz ze zwyżką kontyngentową w kwocie 1475 zł. 40 gr. kol. 6, t. j. kwotę 443,65 zł.

Kolumna 9 drugiej rubryki poziomej pozostaje wolna, ponieważ w kol. 32 zestawienia niema zaległości końcowej w płatnym podatku.

Nową ratę podatku w wysokości 0,6% od wartości majątku, t. j. w kwocie 154,78 zł. należy odnotować w kolumnie 13 drugiej rubryki poziomej oraz wezwać płatnika do jej uiszczenia.

Przykład V.

Wartość majątku płatnika wynosiła pierwotnie:
w II grupie kontyngentowej 50000 zł.,
podatek wraz ze zwyżką kontyngentu 2055 zł.

Płatny podatek ze zwyżką wynosił:
połowa podatku ze zwyżką 1027,50 zł.
0,8% rata podatku 400,—
0,6% rata podatku 300,— razem
płatny podatek wynosił 1727 zł. 50 gr.

Przypisany podatek wynosił:
połowa podatku ze zwyżką 1027,50 zł.
0,8% rata podatku 400,—
0,6% rata podatku 300,— razem
1727,50 zł.

Na poczet podatku wpłacono w przypisanych terminach 500 zł.

W lutym 1929 r. w drodze odwołania sprostowano wartość majątku płatnika . . . . 12000 zł.

Podatek ze zwyżką kontyngentową na 520 zł. w starej księdze bierczej odpisano 1535 zł.

Przystępując do przeniesienia tego rodzaju płatnika do nowej księgi bierczej należy postąpić w sposób następujący:

W kol. 5 nowej księgi bierczej należy wykazać sprostowaną w drodze odwołania wartość majątku 12000 zł.

W kol. 6 sprostowany w drodze odwołania definitywny podatek ze zwyżką kontyngentową w kwocie 520 zł.

W kol. 13 zestawienia u góry należy podać czerwonym atramentem przypisany podatek obliczony według sprostowanego w drodze odwołania wymiaru podatku, a więc połowę tego podatku 260 zł. — raty 0,8% i 0,6% od podstaw wymiaru, t. j. kwotę 168 zł. razem 428 zł. U dołu w tej samej przedziałce kolumny 13 zestawienia należy podać zwykłym atramentem płatny podatek, t. j. połowę sprostowanego w drodze odwołania podatku wraz ze zwyżką w kwocie 260 zł. plus raty 0,8% i 0,6% od sprostowanej w trybie odwołania podstawy wymiaru, t. j. 168 zł razem 428 zł.

Wobec dokonanych w terminach wpłat w kwocie 500 zł. kolumny 14 i 15 zestawienia pozostają puste.

Wobec przenoszenia do nowej księgi bierczej sprostowanego już w drodze odwołania wymiaru podatku kolumny 18, 19 i 20 pozostają puste.

W kolumnie 22 należy wykazać wpłatę w kwocie 500 zł.

Kolumny 23 i 24 pozostają puste.

Kolumny 31, 32, 33 i 34 wobec tego, że wpłata 500 zł. przekracza przypisany i płatny podatek pozostają również puste.

W kolumnie 35 należy uwidocznić różnicę między wpłatą na poczet podatku w kwocie 500 zł., a sumą płatnego podatku w kwocie 428 zł. (kol 13 zestawienia u dołu), t. j. nadpłatę w dniu 31 marca 1929 r. w kwocie 72 zł.

W kolumnie 37 „uwaga" należy zamieścić notatkę „Pierwotny wymiar podatku sprostowano w starej księdze bierczej z kwoty 2055 zł. na kwotę 520 zł. odpisując 1535 zł".

Po przeprowadzeniu tej manipulacji należy w rubryce drugiej poziomej w kolumnie ósmej przypisać tylko różnicę między przypisanym dotychczas podatkiem 428 zł. (z kol. 13 u góry zestawienia, a całym podatkiem ze zwyżką 520 zł. (z kol. 6) t. j. kwotę 92 zł.

Wobec nadpłaty rubryka druga pozioma kolumny 9, 10, 11 pozostają puste.

Nową ratę płatną do 10 grudnia należy obliczyć w wysokości 0,6% od sprostowanej w drodze odwołania wartości majątku 12.000 zł. i w kwocie 72 zł. odnotować w rubryce drugiej poziomej w kolumnie 13. Wobec tego, że istnieje nadpłata w kwocie 72 zł. nie należy wzywać płatnika do uiszczenia nowej raty.

Błędy popełnione przy zakładaniu nowych ksiąg bierczych do chwili otrzymania niniejszego okólnika należy sprostować z powołaniem się w „uwadze" na nin. okólnik.

O otrzymaniu nin. okólnika urzędy skarbowe doniosą bezzwłocznie Izbom skarbowym.

Dyrektor Departamentu:
w z. (—) *P. Michalski.*

383.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 listopada 1929 r.

L. D. V. 15716/1/29

w sprawie ulg dla rolników w spłacie państwowego podatku dochodowego na 1929 rok.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach tudzież wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

W listopadzie i grudniu b. r. zbiegają się terminy płatności podatku dochodowego, gruntowego i grudniowej raty podatku majątkowego.

Zdolność zaś płatnicza rolników, wobec niskich cen na płody rolne i trudności ich realizacji, osłabła, przeto celem ułatwienia tej kategorji płatnikom uiszczenia powyższych należności Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Upoważnia się Naczelników Urzędów Skarbowych do rozkładania na trzy równe raty, płatne 25 listopada i 15 grudnia b. r. oraz 15 stycznia 1930 r., należności z tytułu państwowego podatku dochodowego na rok 1929 bez względu na wysokość kwot — tym właścicielom posiadłości rolnych, którzy złożą do dnia 20 listopada b. r. należycie uzasadnione indywidualne podania i którzy znajdują się istotnie w trudnych warunkach finansowych.

Od rozłożonych na raty kwot państwowego podatku dochodowego należy pobierać ulgowe odsetki za odroczenie od ustawowych terminów płatności, przyczem do wyznaczonych terminów nie może mieć zastosowania 14-dniowy ulgowy termin, przewidziany w art. 2 ustawy z 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721).

Płatników, którym przyznana zostanie powyższa ulga, należy uprzedzić, że niedotrzymanie choćby jednego z wyznaczonych terminów pociągnie za sobą natychmiastowe przymusowe pobranie całej zaległej kwoty podatku dochodowego wraz z karami za zwłokę od ustawowego terminu płatności i z ewentualnemi kosztami egzekucyjnemi.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

384.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 listopada 1929 r.

L. D. V. 9134/1/29

w sprawie pobierania odsetków za odroczenie od zaliczki na podatek dochodowy w wypadkach odroczenia terminu do złożenia zeznań o dochodzie.

Do wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydz. Skarb.) w Katowicach.

Wobec podniesionych przez niektóre izby skarbowe wątpliwości w sprawie interpretacji art. 87 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 411 z r. 1925) — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

W myśl ustępu trzeciego art. 87 ustawy — osoby, które w terminie, wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są najpóźniej do 1 maja roku podatkowego uiścić połowę podatku wymierzonego za poprzedni rok podatkowy.

W wypadkach zatem odroczenia tego terminu przez właściwe władze (art. 50 ustęp trzeci i art. 120 ustęp drugi) poza dzień 1 maja roku podatkowego — obowiązani są podatnicy uiścić połowę podatku, wymierzonego za poprzedni rok podatkowy.

Nadto podatnicy ci winni są równocześnie ze złożeniem w odroczonym im terminie zeznania o dochodzie wpłacić dodatkowo ewent. różnicę między połową podatku, przypadającego od zeznanego dochodu, a kwotą zaliczki, którą obowiązani byli uiścić do dnia 1 maja roku podatkowego. Od różnicy tej należy pobierać odsetki za odroczenie.

O treści niniejszego należy powiadomić również władze podatkowe I instancji.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

385.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 listopada 1929 r.

L. D. V. 17089/1/29

w sprawie ulg dla rolników w spłacie grudniowej raty podatku majątkowego.

Do wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z okólnikiem z dnia 4 listopada 1929 r. L. D. V. 15716/1 w sprawie ulg w spłacie państwowego podatku dochodowego na 1929 rok dla rolników — Ministerstwo Skarbu upoważnia Naczelników Urzędów Skarbowych do odraczania **do 31 stycznia 1930 r.** terminu płatności raty grudniowej podatku majątkowego, wyznaczonej okólnikiem z dnia 16 lipca 1929 r. L. D. V. 3991/2, tym właścicielom posiadłości rolnych, którzy złożą do dnia 10 grudnia r. b. należycie uzasadnione indywidualne podania i którzy znajdują się istotnie w trudnych warunkach finansowych.

Od odroczonych należności podatku majątkowego należy pobierać ulgowe odsetki na odroczenie w wysokości 1% miesięcznie, przyczem zaznacza się, że w tych wypadkach przewidziany w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721) 14-dniowy termin ulgowy nie może mieć zastosowania.

Zarządzenie niniejsze należy bezzwłocznie podać do wiadomości władz podatkowych I instancji.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Opłaty stemplowe.

386.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dn. 19 października 1929 r.

L. D. V. 9482/7/29

w sprawie kompetencji władz skarbowych przy wymierzania podatku od darowizn.

Do Izb Skarbowych Wydz. V. w Białymstoku, Brześciu n/Bugiem, Kielcach, Łodzi, Lublinie, Łucku, Warszawie (Grodzka i Okręgowa) i Wilnie.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że niektóre Izby Skarbowe wymierzają same, niezależnie od wartości darowanych przedmiotów, podatek od daroiwzn, z wyłączeniem właściwych Urzędów Skarbowych.

Postępowanie takie jest niezgodne z § 105 rozporządzenia Ministra Skarbu z 25.VIII. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 101 poz. 794, wobec cezgo poleca się w przyszłości i przy wymiarze podatku od darowizn stosować się do postanowienia § 40 wspomnianego rozporządzenia wykonawczego w brzmieniu nadanem przez rozporządzenie z dnia 19 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 799).

Zarządzenie to należy podać do wiadomości podległym urzędom skarbowym.

Dyrektor Departamentu:
w z. (—) *P. Michalski.*

387.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 października 1929 r.

L. D. V. 8736/7/29

w sprawie przerachowania sum posagowych dla celów wymiaru podatku spadkowego.

Do Wydziałów V wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarb.) w Katowicach.

Przy przerachowaniu sum posagowych celem ustalenia podatku spadkowego należy stosować identyczne normy waloryzacyjne rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14.V. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 441), ostatecznie ustalonego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 25.III. 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 212, niezależnie od tego, czy dana suma figuruje w aktywach odnośnej masy spadkowej, czy też znajduje się w jej stanie biernym, odmienne bowiem postępowanie wykraczałoby przeciwko podstawowym wymaganiom sprawiedliwości fiskalnej.

Co do stopy, jaka znaleźć winna w tych wypadkach zastosowanie zaznacza się, że przerachowanie, dokonane przez władzę skarbową, mieć będzie z konieczności charakter prowizoryczny i nie może przesądzać ostatecznej waloryzacji danej należności, ustalonej czy to w drodze dobrowolnej umowy między zainteresowanemi stronami, czy też na mocy orzeczenia sądowego.

Poza wypadkami, które ze względu na szczególne okoliczności wymagałyby indywidualnego traktowania i umożliwiłyby bezpośrednie zastosowanie par. 28 i 29 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. w mowie będące należności waloryzować należy według stopy, przewidzianej w § 30 wspomniaiego rozporządzenia t. j. w wysokości 60%, z tym oczywiście zastrzeżeniem, że waloryzacja taka może ulec modyfikacji wrazie, gdyby w późniejszym czasie układ między stronami lub wyrok sądowy unormował dany wypadek w sposób odmienny.

Przerachowanie **hipotecznie zabezpieczonych sum posagowych** unormowane jest w § 33 rozporządzenia.

Do wskazówek tych należy się ściśle stosować.

Dyrektor Departamentu:
w z. (—) *P. Michalski.*

388.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

244. *(Art. 10, 11, 88.)* Jeżeli w kontrakcie dzierżawy, zawartym na czas dłuższy, niż lat 5 (np. na lat 12), podano wprawdzie roczną kwotę tenuty dzierżawnej (np. 10.000 zł.), ale zarazem wydzierżawiający oświadczył, że otrzymał tenutę dzierżawną za cały czas trwania dzierżawy (w przykładzie powyższym 120.000 zł.), to opłata w wysokości 1%, przewidziana w art. 88 u. o. s. (w powyższym przykładzie 1.200 zł.) ma być uiszczona **w całości** przed podpisaniem kontraktu (art. 28, ustęp drugi i art. 30, ustęp trzeci u. o. s.), względnie w ciągu trzech tygodni po sporządzeniu kontraktu (art. 20 oraz art. 29 ustęp przedostatni u. o. s.). Art. 11 u. o. s. nie ma zastosowania, gdyż powołany w nim punkt „b" art. 10 u. o. s. tyczy się świadczeń **perjodycznych;** w niniejszym przypadku zaś dzierżawca zobowiązał się do świadczenia **jednorazowego,** które nie stało się perjodycznem na skutek tego, że strony podały w kontrakcie, ile wynosi iloraz, wynikający z podziału kwoty, otrzymanej przed sporządzeniem kontraktu, przez ilość lat, przez którą ma trwać stosunek dzierżawny. (L. D. V. 5912/6/29).

245. *(Art. 52, 90, 114 i 6).* Właściciel nieruchomości, chcąc ją sprzedać — bądź w całości, bądź drogą parcelacji — nieraz celem urzeczywistnienia tego zamiaru zawiera umowę, na mocy której kontrahent drugi zobowiązuje się wykonać w imieniu właściciela nieruchomości bądź wszystkie bądź niektóre z tych czynności, które są niezbędne, celem przeniesienia własności na nabywców, w szczególności: wyszukanie osób, mających chęć kupna, przeprowadzenie z niemi pertraktacyj o wysokość ceny i sposób jej uiszczenia, dokonanie pomiarów, zawarcie umów z nabywcami, (w którym to celu właściciel nieruchomości wydaje drugiemu kontrahentowi odpowiednie pełnomocnictwo), wyjednanie odpowiednich zezwoleń władz ziemskich i t. d.

Dotychczas ujawniły się 4 typy umów, na mocy których właściciel nieruchomości powierza komuś uskutecznienie sprzedaży (t. zw. „sprzedaży komisowej"), a mianowicie:

1) Umowa zawiera ustanowienie **terminu,** do którego ma nastąpić zawarcie z nabywcami umów o przeniesienie własności. W razie bezskutecznego upływu tego tego terminu, umowa rozwiązuje się; o ileby zaś umowy, zawarte z nabywcami parcel przed upływem terminu, ustanowionego w umowie, objęły tylko część nieruchomości, to

umowa rozwiązuje się, o ile chodzi o resztę, której nie zdołano rozsprzedać. Osoba, której właściciel nieruchomości powierzył uskutecznienie sprzedaży, otrzymuje za swoją pracę **wynagrodzenie** w wysokości pewnego, w umowie oznaczonego **procentu** wszystkich cen sprzedaży, ustanowionych w umowach, które zawarł w wykonaniu swego zobowiązania. Nadto nieraz właściciel nieruchomości zobowiązuje się do wypłacenia pewnej stałej kwoty od każdego hektara, tytułem zwrotu kosztów pomiaru; ta kwota ma być zapłacona także co do tej części nieruchomości, która nie została sprzedana.

Pismo, stwierdzające umowę wyżej opisaną, podlega opłacie, przewidzianej w art. 90 u. o. s., przyczem za podstawę wymiaru przyjmuje się należność z tytułu wynagrodzenia procentowego, obliczonego według faktycznie uzyskanych cen sprzedaży, ewentualnie z doliczeniem należności za prace pomiarowe. Mają przytem zastosowanie art. 9 i 22 u. o. s.

2) Typ drugi różni się tem od pierwszego, że wynagrodzenie nie zostaje ustanowione w kwocie, pozostającej w pewnym stosunku do cen sprzedaży, względnie do przestrzeni nieruchomości; natomiast strony postanawiają, że osoba, której właściciel nieruchomości powierza uskutecznienie sprzedaży, ma wpłacać właścicielowi kwoty, otrzymane tytułem cen sprzedaży tylko do chwili, w której suma ich osiągnie pewną, w kontrakcie oznaczoną wysokość oraz że kwota w tej wysokości musi być właścicielowi wypłacona także wówczas, jeżeliby łączna suma cen sprzedaży była niższą od tej kwoty.

Pismo, stwierdzające umowę typu drugiego, podlega opłacie, przewidzianej w art. 90 u. o. s., przyczem za podstawę wymiaru bierze się kwotę, o którą suma wszystkich cen sprzedaży **przewyższa** tę kwotę, która w myśl umowy ma być zapłacona właścicielowi nieruchomości. Jeżeliby zaś suma cen sprzedaży była **niższa** od kwoty, która według umowy ma być zapłacona właścicielowi nieruchomści, to umowa podlega opłacie w wysokości 0,5% wymienionej w art. 114 u. o. s. od różnicy, o którą kwota, należna właścicielowi, przewyższa sumę cen sprzedaży. Mają zastosowanie art. 9 i 22 u. o. s.

Ad 1) i 2). Jeżeli w terminie, ustanowionym w umowie, umowa została wykonana tylko w części, ale mimo to, na skutek wyraźnie objawionej lub domniemanej woli stron, stosunek prawny, wynikający z umowy, trwa dalej, to ostateczne ustalenie wysokości opłaty ma nastąpić po dokonaniu całkowitej rozsprzedaży lub też po niewątpliwem stwierdzeniu, że stosunek prawny został za zgodną wolą stron ostatecznie rozwiązany.

3) Typ trzeci różni się tem od dwóch pierwszych, że a) osoba, podejmująca się sprzedaży, zobowiązuje się do wypłacenia właścicielowi nieruchomości pewnej, w umowie określonej, kwoty, (której część zazwyczaj płaci właścicielowi przy podpisaniu kontraktu) **bez względu** na to, czy i w jakiej mierze nastąpi sprzedaż nieruchomości, b) że na własność tej osoby przechodzą **w całości** wszystkie kwoty, należne od nabywców parcel tytułem cen sprzedaży.

W tym przypadku należy uiścić: a) w myśl art. 114 u. o. s. opłatę w wysokości 0,5% od kwoty, którą osoba podejmująca się sprzedaży, zobowiązała się zapłacić właścicielowi nieruchomości; b) opłatę w myśl art. 90 u. o. s. od różnicy, o którą suma wszystkich cen sprzedaży przewyższy kwotę, określoną pod a).

Opłata, wymieniona pod a), ma być uiszczoną niezwłocznie (art. 28 ustęp drugi; art. 30. ustęp trzeci; art. 29 ustęp przedostatni; art. 20). Do opłaty, wymienionej pod b) stosuje się art. 9 i 22.

4) Typ czwarty: a) Umowa **nie zawiera terminu**, do którego ma nastąpić przeniesienie własności nieruchomości na nabywców; przeciwnie: strony postanawiają, że czas, w którym ma być dokonana parcelacja względnie sprzedaż, jest nieograniczony, a dotychczasowy właściciel zrzeka się prawa odwołania umowy, jak również zrzeka się prawa aljenacji, przyznając to prawo wyłącznie osobie, podejmującej się sprzedaży nieruchomości. b) Osoba, podejmująca się sprzedaży, zobowiązuje się do wypłacenia dotychczasowemu właścicielowi nieruchomości pewnej kwoty, (której część zazwyczaj płaci przy podpisaniu kontraktu) bez względu na to, czy i w jakiej mierze nastąpi sprzedaż nieruchomości. c) Dotychczasowy właściciel oddaje nieruchomości niezwłocznie w posiadanie osobie, podejmującej się sprzedaży; osoba ta uzyskuje prawo pobierania na swoją korzyść wszelkich dochodów z nieruchomości od dnia zawarcia umowy, a zobowiązuje się do ponoszenia od tegoż dnia podatków państwowych i samorządowych, należnych od tej nieruchomości. d) Na własność tej osoby przechodzą w **całości** wszystkie kwoty, należne od nabywców parcel tytułem cen sprzedaży.

Ponieważ przy umowach, należących do typu czwartego, dotychczasowy właściciel nieruchomości zrzeka się już z dniem zawarcia umowy wszelkich swoich praw, jakie mu służą, jako właścicielowi, a mianowicie: prawa posiadania, prawa pobierania dochodów oraz prawa zbycia nieruchomości, (gdyż na skutek postanowień, przytoczonych wyżej pod „a", zbycie może nastąpić tylko za zgodą osoby, podejmującej się sprzedaży) i ponieważ prawa te traci na czas nieograniczony, przeto na mocy art. 6 u. o. s. należy ten typ uznać za umowę o nabycie nieruchomości (art. 52, punkt 1 u. o. s.), podlegającą opłacie w myśl art. 58 o. u. s., zasadniczo w wysokości 4% od sumy (wymienionej wyżej pod „b"), do której uiszczenia zobowiązuje się osoba, podejmująca się sprzedaży; o ile zaś zachodzą warunki, wymienione w § 106 a) rws. (§ 1, punkt 15 rozporządzenia z dnia 25 lutego 1929 r., Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 237), to opłata wynosi 0,2% od tej kwoty (art. 58, ustęp przedostatni, zdanie drugie u.o.s., w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 126). (L. D. V. 5912/6 29).

Przepisy celne.

389.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA.

z dnia 17 października 1929 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary opłacają cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego (autonomicznego), wynosi odpowiedni procent, uwidoczniony w poniższej tabeli:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
z 77 p. 2 b)	Rurki szklane maszynowo ciągnione dęte do wyrobu ampułek i t. p. — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
z 102 p. 1	Dwutlenek baru	20
z 108 p. 4 a)	Kwas azotowy, skoncentrowany (powyżej 40° Be), nitroza (mieszanina kwasu azotowego z siarkowym)	75
z 148 p.5	Drut srebrny specjalny t. zw. topikowy, do wyrobu bezpieczników—za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
z 150 p. 4 a) i b)	Walce utwardzane o średnicy 850 mm. i wyżej dla hut — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
z 153 p. 1 a) I	Formy stalowe „wlewnice" obrobione do wyrobu rur żeliwnych, lanych systemem ośrodkowym — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
z 155 p. 1 lit. odpowiednia oraz lit. i)	Drut stalowy hartowany do wyrobu szczotek — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . .	30
z 166	Płatki aluminjowe do wyrobu materjałów wybuchowych — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
z 177 p. 3	Fibra wulkanizowana . . .	30
z 177 p. 6 b) III i p. 11 a) i b)	Papier wymieniony w poz. 177 p. 6. b) III i p. 11 a) i b), do wyrobu papieru światłoczułego — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
z 184 p. 5 a)	Przędza z włókien rami w kłębkach lub na szpulkach surowa, nienitkowana, do wyrobu węży pożarniczych — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	20
z 187 p. 2	Tkanina bawełniana surowa, zawierająca w 1 kg. wagi do 15 m. kw. włącznie, do wyrobu opon samochodowych — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . .	20
z 187 p. 2	Tkanina bawełniana surowa w wiązaniu satynowem, zawierająca w 1 kg. wagi do 15 m. kw. włącznie, do wyrobu welwetów ciętych — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	30

W stosunkach z państwami, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu będzie wynosiło uwidoczniony w powyższej tabeli odpowiedni procent cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1929 r. włącznie. Ma ono również zastosowanie do towarów, objętych niniejszem rozporządzeniem, zgłoszonych do odprawy celnej, począwszy od dnia 1 listopada 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 23 listopada 1929 r. Nr. 78, poz. 585).

390.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 listopada 1929 r.,

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 539 i Nr. 74, poz. 564) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone jest wytwarzane w kraju naturalne masło krowie, zawierające nie wyżej 16% wody i nieposiadające domieszki innych tłuszczów, jakoteż innych niewłaściwych domieszek.

Na dowód, że wywożone masło jest naturalnem masłem krowiem, odpowiadającem powyższym warunkom, ubiegający się o zwrot cła przy wywozie winien przedstawić urzędowi celnemu odpowiednie zaświadczenie instytucji, wymienio-

nej w postanowieniu Ministra Skarbu z dnia 17 października 1929 r. o wykazie instytucji, upoważnionych do wystawiania zaświadczeń przy wywozie masła, oraz o trybie postępowania przy wystawianiu tych zaświadczeń („Monitor Polski" Nr. 247, poz. 579).

Przedstawienie wymienionego (kwalifikacyjnego) zaświadczenia nie zwalnia ubiegającego się o zwrot cła od obowiązku przedkładania urzędowi celnemu przy wywozie zaświadczeń eksportowych (w 3 egzemplarzach), wystawionych bądź przez „Związek Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarsikch w Warszawie", bądź przez Izby Przemysłowo - Handlowe.

§ 2.

Do dokonywania odprawy celnej przy wywozie wymienionego w poprzednim paragrafie naturalnego masła krowiego oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy uiszczaniu cła (a nie ubocznych należności celnych) upoważnia się wszystkie kolejowe i morskie urzędy celne, położone na obszarze politycznym Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3.

Przy odprawie celnej wywożonego za zwrotem cła naturalnego masła krowiego, jakoteż wystawianiu i przyjmowaniu kwitów wywozowych należy stosować się do zasad ustalonych:

1) w §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10 przepisów wykonawczych Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1927 r. do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 1 lipca 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 24 1927 r., poz. 260),

2) względnie, o ileby chodziło o wywóz tego masła w przesyłkach pocztowych, do zasad, ustalonych w okólniku L. DC/2228/II/25 (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 15, poz. 427), a przytoczonych również w okólniku L. D. IV. 356/3/27 (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 6, poz. 71 z dnia 22.II. 1928 r.).

Zaświadczenie (kwalifikacyjne), stwierdzające zawartość wody w maśle oraz brak domieszek niewłaściwych, winno być trwale dołączone do zastępującego deklarację celną wywozową zaświadczenia eksportowego.

Nadto zwraca się uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania postanowień, zawartych w okólniku L. DC/1630/IV/26 w sprawie zarachowywania i kontroli kwitów wywozowych (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 7/1926 r., poz. 110).

§ 4.

Tak powołane wyżej przepisy wykonawcze z dnia 30.VII. 1927 r., jak i wzór zaświadczenia eksportowego, dołączonego do tych przepisów, w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia ulegają zmianie o tyle, że tam, gdzie jest mowa o „wytworach hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobach metalowych" należy odpowiednio rozumieć naturalne masło krowie, natomiast tam, gdzie się mówi o „związku eksportowym polskich hut żelaznych, Spółka z ogr. odp. w Warszawie" należy rozumieć „Związek Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarskich w Warszawie", względnie „Izba Przemysłowo-Handlowa w . . . . ".

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 539 i Nr. 74, poz. 564).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 27 listopada 1929 r. Nr. 273, poz. 629).

Przepisy biurowe.

391.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 listopada 1929 r.

L. D. I. 9089/2/29

w sprawie podpisywania korespondencji.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Nawiązując do postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 66 poz. 588) tudzież Instrukcji biurowej dla izb skarbowych i urzędów skarbowych (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 25 z r. 1927, poz. 264) Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

I. Pisma, wychodzące z izby skarbowej, winny być podpisywane z reguły przez te osoby, do których kompetencji należy ich ostateczna aprobata. W poszczególnych wypadkach mogą uprawnieni upoważnić do podpisu zdecydowanego przez siebie załatwienia swoich podwładnych.

Pisma, zastrzeżone do aprobaty prezesa izby skarbowej, winny być podpisywane przez prezesa albo zastępującego go naczelnika wydziału. W ostatnim wypadku pisma winny być podpisywane z oznaczeniem „Za Prezesa Izby Skarbowej", poczem winno nastąpić nazwisko osoby zastępującej i jej stanowisko służbowe (naczelnik wydziału). Tę samą zasadę należy stosować, gdy naczelnika wydziału zastępuje inny urzędnik. W tych wypadkach przed nazwiskiem osoby podpisującej należy dodawać oznaczenie „Za Naczelnika Wydziału", po nazwisku zaś winno następować określenie stanowiska służbowego, jakie zajmuje podpisujący.

Jeżeli na mocy upoważnienia w poszczególnym wypadku korespondencję podpisuje podwładny za swego zwierzchnika, który załatwienie

zaaprobował, wtedy przed podpisem dodaje się oznaczenie „Z polecenia (Prezesa Izby Skarbowej, Naczelnika Wydziału)", po nazwisku zaś winno nastąpić określenie stanowiska służbowego osoby podpisującej.

We wszystkich innych wypadkach korespondencja winna być podpisywana w ten sposób, że po nazwisku podpisującego winno być wymienione jego stanowisko służbowe bez jakichkolwiek innych określeń i dodatków.

Niezależnie od tego na wszystkich aktach urzędowych pod stanowiskiem służbowym podpisującego winno być wypisane w nawiasie pismem maszynowem lub kaligraficznem nazwisko podpisującego.

II. Pisma, wychodzące z urzędu skarbowego (padatków i opłat skarbowych, akcyz i monopolów) lub z urzędu opłat stemplowych winny być z reguły podpisywane przez kierownika urzędu skarbowego z oznaczeniem „Kierownik Urzędu", poczem winno nastąpić nazwisko kierownika, a pod nazwiskiem jego tytuł służbowy (Inspektor Skarbowy, Asesor i t. p.). Pozatem przy podpisywaniu pism, wychodzących z urzędu skarbowego, należy stosować analogicznie postanowienia punktu I niniejszego zarządzenia.

III. Przy oznaczeniu pism, wpływających i wychodzących z izby skarbowej, należy używać dla oznaczenia wydziału litery „W" i cyfr rzymskich, dla oznaczenia zaś oddziału cyfr arabskich, przyczem wydziały otrzymują kolejne cyfry rzymskie, zaś oddziały wchodzące w skład danego wydziału, otrzymują kolejne cyfry arabskie w takim porządku, w jakim wydziały i wchodzące w ich skład oddziały następują po sobie w rozporządzeniu z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji izb.

Litera „W" i cyfra rzymska winny być umieszczane przed numerem pisma, cyfra zaś arabska po numerze, oddzielonym pionową kreską. Pismo zatem, należące do oddziału osobowego wydziału ogólnego pod Nr. 201 otrzyma oznaczenie „Nr. W. I. 201/1", pismo zaś, należące do oddziału karnego wydziału akcyz i monopolów państwowych pod Nr. 530 otrzyma oznaczenie „Nr. W. IV. 530/3".

Podsekretarz Stanu:
(—) *Starzyński.*

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

392.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 listopada 1929 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Na podstawie art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. W załączniku Nr. 11 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 631) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 994) w dziale „Centrala" w kolumnie „I. Kategorja. Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane" przed stanowiskiem „Główny Inspektor ministerjalny" dodaje się stanowisko „Dyrektor Biura Personalnego", któremu odpowiada w kolumnie „Stopień służbowy" stopień „V — IV".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Świtalski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Kühn.*

(Dz. U. R. P. z dnia 26 listopada 1929 r. Nr. 79 poz. 586).

393.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 listopada 1929 r.

w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Na podstawie art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. W załączniku Nr. 12 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 631) wprowadza się następujące zmiany w dziale „władze i urzędy podległe":

1) Kolumna: „I kategorja" otrzymuje następujące brzmienie:

Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane	Stopień służbowy
Dyrektor meljoracji Polesia	V — IV
Dyrektor robót publicznych Dyrektor dróg wodnych Dyrektor urzędu budowy gmachów państwowych w m. st. Warszawie	V
Kierownik Oddziału	VI — V
Inspektor Radca budownictwa Radca administracyjny	VI
Referendarz	VIII — VII

2) Kolumna: „III kategorja" otrzymuje następujące brzmienie:

Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane	Stopień służbowy
Naczelnik kancelarji	IX — VIII
Adjunkt techniczny Adjunkt kancelaryjny Starszy rachmistrz	X — IX
Pomocnik techniczny Kancelista Rachmistrz	XII — XI

§ 2. W załączniku Nr. 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 631) wprowadza się następujące zmiany w dziale: „Władze, urzędy i instytucje podległe":

1. W kolumnie: „I kategorja" skreśla się stanowiska: „Dyrektor Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych" i „Radca budownictwa";
2. W kolumnie: „III kategorja; Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane, stopień służbowy" skreśla się: stanowisko: „Pomocnik techniczny", oraz stanowisko: „Rysownik" i odpowiadające mu stopnie służbowe „XI — X — IX".

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Świtalski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 30 listopada 1929 r. Nr. 81, poz. 604).

Wiadomości nieurzędowe.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

W sprawozdaniu z obrad Państwowej Rady Spirytusowej, odbytych w dniu 22 b. m., pominięty został ostatni ustęp, który brzmi, jak następuje:

„Wreszcie na wniosek p. Suryna, Państwowa Rada Spirytusowa jednomyślnie uchwaliła, iż o ileby w jednej z następnych kampanij stosunek ceny rynkowej ziemiopłodów do kosztów produkcji był odwrotny, niż obecnie, to wówczas P. Minister Skarbu miałby uzasadnienie do obniżenia cen za surówkę".

(Monitor Polski Nr. 275 z dn. 29 listopada 1929 r.).

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 48097. 29.X. 1929 r. 8000.